

ПЪСЕНЬ

За Родината

1.

Когато тръгнешъ съ китка на челото
съсь мечъ да бранишъ родната земя —
ще те изпратя, синко, край селото
и въ къщи ще се прибера сама.

Ще влѣза мълкомъ въ стаята тогава,
ще колѣнича като въ черква азъ
и погледъ и молитва ще отправя
къмъ стария и святъ иконостасъ...
Христось разбира майчина неволя
и, благъ, надъ всички като ангелъ бди:
на Него отъ сърдце ще се помоля —
да те закриля, синко, отъ беда...

Бжди герой и меча стискай здраво,
мини презъ огънь, кърви и злини,
бжди герой за родна честь и слава —
и здравъ и читавъ, синко, се върни!

2.

Тъ заминаха млади и стройни,
полетѣха къмъ боя суровъ —
окрили въ полетата бойни
отъ една безпредѣлна любовъ.

Всѣки знаеше какъ се нарича
днесъ дълга къмъ Родина и Царь,
що сърдцето безкрайно обича
и обрича съ младенческа жаръ
свойта младостъ и ведре усмивка —
на земята най-сладкия плодъ —
своя поривъ и своята почивка
своя младъ и напѣпиль животъ...

Колко нощи и дни се стопиха —
кой ги помни, забравени, днесъ!
Зная — всички геройски се биха
За родина, за слава и честь...

Когато тръгнешъ съ китка на
челото
ще те изпратя, синко, край селото...